งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการใช้รังสีอัลตราไวโอเลตที่ความยาวคลื่น 254 นาโนเมตร หรือรังสี UV-C ในการยับยั้งการเจริญของ Salmonella Senttenberg โดยทำการศึกษาผลขององค์ประกอบของอาหาร ประเภทใขมันร่วมกับค่าวอเตอร์แอคติวิตี้ของอาหาร โดยใช้ TSB ที่ผสมใขมันและอิมัลซิไฟเออร์ เป็นอาหารตัวอย่าง โดยในช่วงแรกทำการศึกษาเฉพาะผลของใจมันต่อการยับยั้งการเจริญของ S. Senttenberg ด้วยรังสีอัลตราไวโอเลต จากนั้นจึงศึกษาอิทธิพลร่วมของใจมันและค่าวอเตอร์แอคติวิตี้ของอาหาร โดยใช้น้ำตาลซูโครสในการปรับค่าวอเตอร์แอคติวิตี้ของอาหาร โดยใช้น้ำตาลซูโครสในการปรับค่าวอเตอร์แอคติวิตี้ ให้อยู่ในช่วงที่ต้องการ ศึกษา คือ 0.80, 0.90 และ 0.99 และพัฒนาความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์เพื่อแสดงการลดจำนวนของ S. Senttenberg เนื่องจากรังสีอัลตราไวโอเลตในอาหารที่มีใจมันเป็นองค์ประกอบและมีค่าวอเตอร์แอคติวิตี้ต่างๆ กัน

จากผลการศึกษาพบว่าเมื่อปริมาณของรังสีเท่ากัน การขับขั้งการเจริญของ S. Senftenberg ด้วยรังสี อัลตราไวโอเลตที่ความเข้ม 1598, 2119 และ 2583 µW/cm² ในอาหาร TSB ที่มีใขมันเป็น องค์ประกอบร้อยละ 0-50 โดยปริมาตร (a, 0.99) ให้ผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (p>0.05) โดย อนุภาคใขมันในอาหารมีสมบัติในการปกป้องเซลล์จากรังสีอัลตราไวโอเลต เป็นผลให้ประสิทธิภาพ ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อด้วยรังสีอัลตราไวโอเลตลดลงเมื่อปริมาณไขมันในอาหารเพิ่มสูงขึ้น ใน ส่วนของการศึกษาผลของปริมาณไขมันร่วมกับค่าวอเตอร์แอดติวิตี้ของอาหาร พบว่าประสิทธิภาพใน การยับยั้งการเจริญของ S. Senftenberg ด้วยรังสีอัลตราไวโอเลตแปรผกผันกับค่าวอเตอร์แอดติวิตี้และ ปริมาณไขมันในอาหาร นอกจากนี้ยังพบว่าอิทธิพลร่วมของทั้งสองปัจจัยส่งผลต่อการยับยั้งการเจริญ ของเชื้อด้วยรังสีอัลตราไวโอเลต อย่างมีนัยสำคัญ (p<0.05) สำหรับการพัฒนาความสัมพันธ์ทาง คณิตศาสตร์จากสมการ Two-stage Survival Model พบว่าสามารถใช้อธิบายการลดจำนวนของ S. Senftenberg ในอาหารที่มีใขมันเป็นองค์ประกอบร้อยละ 0-50 โดยปริมาตร และมีการปรับค่า วอเตอร์แอดติวิตี้ค้วยน้ำตาลซูโดรสในช่วง 0.80-0.99 ได้ดี

The present research studied the use of ultraviolet irradiation of a wavelength of 254 nm or UV-C to inactivate the growth of Salmonella Senftenberg by investigating the combined effects of oil content and water activity of a model food consisting of TSB and emulsifier. In the first part, experiments were conducted to determine the effect of oil content on the ultraviolet inactivation of S. Senftenberg. Then, experiments were conducted to study the combined effects of oil content and water activity on the ultraviolet inactivation ability; the water activity of food was adjusted by the use of sucrose to be 0.80, 0.90 and 0.99. A mathematical relation was also developed to describe the ultraviolet inactivation of S. Senftenberg as a function of both water activity and oil content.

Based on the experimental data it was found that, at the same ultraviolet dosage, the inactivation capabilities of UV, which had intensities of 1598, 2119 and 2583 μ W/cm², on S. Senftenberg in TSB containing 0-50% v/v oil (at $a_w = 0.99$) were not significantly different (p>0.05). The presence of oil droplets in food was found to decrease the inactivation capability of UV by protecting the cell of S. Senftenberg, hence a decreased inactivation at increased oil content. In addition, the investigation of the combined effects of oil content and water activity showed that the effectiveness of ultraviolet inactivation of S. Senftenberg was inversely proportional to the values of water activity and oil content; the interaction of water activity and oil content was also found to significantly affect the inactivation ability of UV (p<0.05). A mathematical model, which was developed from the two-stage survival model, was found to describe the ultraviolet inactivation of S. Senftenberg in TSB with 0-50 percent v/v oil and a_w of 0.80-0.99 adequately.